

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Fasti Mariani Cum Divorvm Elogiis In Singvlos Anni Dies Distribvtis

**Brunner, Andreas
Pfeffer, Wilhelm**

Antverpiæ, 1637

Assumptio B. Mariæ Virg. 15. Augusti.

urn:nbn:de:hbz:466:1-44055

pridie VIRGINIS ASSUMPTÆ; quam num amaret rogatus, quid ni, inquiebat, MARIAM amem matrem meam? ita enim eam appellitabat novos semper de illâ titulos & magnifica verba excogitans. Utique igitur MARIA mater STANISLAI, sed & filius STANISLAVS MARIÆ fuit. Utinam plures fratres numeraret! *Ex Franc. Sacchino.*

Panem caelestem spiritualiter manducate, innocentiam ad altare portate. Mentiri Deo potes, Deum fallere non potes; novit ille quid agas: intus te videt, intus te examinat, intus inspicit, intus judicat, aut damnat, aut coronat. S. Aug. tract. 26. super Joann.

ASSUMPTIO B. MARIÆ VIRG.

15. Augusti.

A Ge penna, quid humi repis, dum VIRGINEM laudas? alius vola, & supra cælos laudibus hodie merentem tolle. Sequimini Sodales, si germani MARIÆ pulli estis. Crescebant, & oculos cæli multum delectabant primi Ecclesiæ flosculi, cum hos è cælo filius, in terris MATER foveret. Sed denique ille matrem terris, hæc filium cælis invidebat. Ergo igitur iterum boni nuntii bajulus Gabriel adest, & ad suavissimum mortis somnum invitat. Adfunt interim divino nutu, qui toto orbe divisi erant Apostoli, & lectulum abiturientis ambiunt. Cerneret pro virgine certantem cum cælo terram. Hinc filii lacrimis retinent, & amplexu morantur; illinc suavissimi Cælitum moduli animam beatam proliciunt, trahuntque ah! sponte properantem. Suscipit proinde matrem filius, sinumque pro sinu rependens illuc evehit, unde unum illa Deum suspicit, alia omnia despicit. Solabatur terra luctus suos opimo spolio,

spolio, corpusculo Virgineo, sed etiam hoc brevi spolianda. Etenim cum, ita Numine volente, ferrius è XII. proceribus Thomas advenisset, & amissam Matrem etiam in tumulo mæstus quæreret, præter lintea, tam magni thesauri nuper involucria, nihil reperit; quòd cælum etiam Corpus subduxisset. Ah liceat amplexis pedes, & in hederæ morem alligatis dicere; Nunc, si terram nauseas, Virgo, Scande Cælum. *Ex Brev. Rom. &c.*

Præcessit nos Regina nostra, præcessit, & tam gloriose suscepta est, ut fiducialiter sequantur Dominam servuli clamantes, trahere nos post te; in odore unguentorum tuorum curremus. S. Bern. serm. I. de Aff. B. M. V.

S. ARNULPHUS EP. 16. Augusti.

SÆpè matres & viva filiorum funera malè rident & malè lugent mortua; id quod ARNULPHI etiam mater primò factitabat, dum quem primum enixa est filium, spem unicam familiæ, sed morte intempestivâ sublatum non posse deflere satis sibi videbatur. Sed monuit bonus Genius æquo animo ferret, quod non posset non ferre; qui maximè oculis arriderent flores, hos primos carpi. Non invideret filio Cæli contubernium, in omnia vitia, si porrò ivisset, atque adedò latronum societatem abripiendo. Potiùs nascituri àlterius filii spe animum erigeret, qui vitæ sanctioris famâ orbem esset impleturus. Atque hic ARNULPHVS noster fuit, aulam primò & militiam, tum monasticen secutus, eo semper vitæ tenore, ut dubium panè fecerit, sanctiõrne miles an monachus fuerit. Ex hoc Abbas, ex Abbate Pontifex Sueffione ita se gessit, ut extremum ægro ter concussum cubiculum ter spectaculum objecerit jucundissimum